

UCHWAŁA NR X/96/25
RADY MIEJSKIEJ W GOSTYNIU

z dnia 13 lutego 2025 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu Nr III/23/24 z dnia 20 czerwca 2024 r. wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) oraz w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) Rada Miejska w Gostyniu uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Pana ██████████ z dnia 22 stycznia 2025 r., doręczoną w dniu 31 stycznia 2025 r., na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu Nr III/23/24 z dnia 20 czerwca 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie ulic: Jędrzeja Moraczewskiego, Dusińskiej, Poznańskiej w Gostyniu oraz w Dusinie wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Odpowiedź na skargę wraz z załącznikami, o której mowa w §1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gostynia.

§ 4. 1. Do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania Rady Miejskiej w Gostyniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu, a także ewentualnego wniesienia skargi kasacyjnej do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wydanego w przedmiotowej sprawie do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie upoważnia się Burmistrza Gostynia.

2. Burmistrz Gostynia może ustanowić pełnomocników procesowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Mateusz Matysiak

Załącznik do uchwały Nr X/96/25
Rady Miejskiej w Gostyniu
z dnia 13 lutego 2025 r.

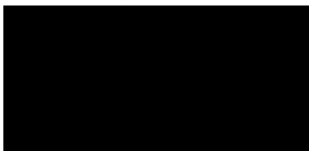
Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12

61-815 Poznań

Skarżący:

Organ Administracji Publicznej:

Rada Miejska w Gostyniu

Rynek 2

63-800 Gostyń

Odpowiedź na skargę

W związku z wniesieniem przez [REDAKTION] do Rady Miejskiej w Gostyniu skargi z 22 stycznia 2025 r., doręczonej organowi 31 stycznia 2025 r., na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu nr III/23/24 z 20 czerwca 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie ulic: Jędrzeja Moraczewskiego, Dusińskiej, Poznańskiej w Gostyniu oraz w Dusinie, Rada Miejska w Gostyniu wnosi:

- 1) o odrzucenie skargi,
ewentualnie
- 2) o nieuwzględnienie skargi w całości i jej oddalenie w całości,
a także:
- 3) o obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Uzasadnienie

Skarżący w skardze z 20.01.2025 r. na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu nr III/23/24 z 20.06.2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dalej: plan miejscowy) obszaru w rejonie ulic: Jędrzeja Moraczewskiego, Dusińskiej, Poznańskiej w Gostyniu oraz w Dusinie, zarzucił:

- 1) naruszenie art. 14 ust. 1 i 5 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 1130; z późn. zm.), poprzez brak przeprowadzenia niezbędnych analiz dot. zasadności przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego, w tym analizy ewentualnych roszczeń finansowych,
- 2) nieuwzględnienie faktu, że dla terenu objętego zaskarżoną uchwałą toczy się aktualnie postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę,
- 3) braku zasadności uchwalenia miejscowego planu w sytuacji, gdy gmina Gostyń prowadzi procedurę zmierzającą do uchwalenia planu ogólnego.

Z powyższymi zarzutami Rada Miejska w Gostyniu się nie zgadza i przedstawia, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zaskarżona uchwała nie stanowi aktu prawa miejscowego. Zgodnie bowiem z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 1465; z późn. zm.), gminy mogą wydawać tego rodzaju akty wyłącznie na podstawie upoważnienia ustawowego. Takiego upoważnienia brak właśnie w przypadku uchwał gminy o przystąpieniu do sporządzenia

planu miejscowego. W odróżnieniu od tego rodzaju uchwały, do aktów prawa miejscowego należą, natomiast uchwały w sprawie planu miejscowego (art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie jednak z art. 3 § 2 pkt. 6 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm. - dalej ppsa), kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej.

Podstawą materialną złożenia skargi stanowi art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.). Zgodnie z nim każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Kluczowe w związku z tym staje się wykazanie przez Skarżących w niniejszej sprawie naruszenia ich interesu prawnego zaskarżoną uchwałą. Jak wskazał WSA w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z 11.04.2019 r. (sygn. akt: III SA/Kr 1310/18) „w orzecznictwie podkreśla się, iż skarga wniesiona w tym trybie nie jest skargą powszechną, a zatem dopiero wykazanie naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia przysługującego stronie skarżącej otwiera drogę do merytorycznego jej rozpoznania. Naruszenie to powinno być realne i aktualne. Oznacza to, że skarżący powinien wykazać, że kwestionowany akt, nie tylko narusza prawo, ale jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawno-materialną. Szczególną cechą tak rozumianego "interesu prawnego" jest bezpośredniość związku pomiędzy sytuacją danego podmiotu, a normą prawa materialnego, z którego skarżący wywodzi swój interes prawny. Natomiast naruszenie tak rozumianego interesu prawnego lub uprawnienia to naruszenie przysługującej podmiotowi z mocy prawa ochrony, które następuje wtedy, gdy zaskarżonym aktem zostaje odebrane lub ograniczone jakieś prawo skarżącego, względnie, gdy na skarżącego zostanie nałożony nowy obowiązek lub też zmieniony zostanie obowiązek dotychczas na nim ciążyący. Dla skutecznego wniesienia skargi konieczne jest zatem wykazanie przez skarżącego, że na skutek podjęcia zaskarżonego aktu został naruszony konkretny interes prawny lub uprawnienie skarżącego przez ograniczenie lub pozbawienie go uprawnień wynikających z przysługującego mu prawa(...) Zatem właściciel nieruchomości ma legitymację skargową do zaskarżenia do sądu administracyjnego takiej czynności organu gminy, która ogranicza jego konstytucyjną i ustawową swobodę korzystania i dysponowania swoją nieruchomością”.

Według organu, w niniejszej sprawie Skarżący nie wykazał naruszenia zaskarżoną uchwałą jego interesu prawnego. Uchwała ta (o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego) w żaden sposób nie wpływa na jego konstytucyjną i ustawową swobodę korzystania i dysponowania ze swojej nieruchomości. Sam fakt przystąpienia do prac mających na celu dopiero fakt przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego, nie świadczy jeszcze, że w stosunku do tej nieruchomości nastąpią jakieś zmiany, które ograniczą Skarżącemu swobodę w korzystaniu i dysponowaniu nią.

W tej sytuacji, przedmiotowa skarga powinna zostać odrzucona, na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a ppsa.

Mimo to, organ chce się odnieść do zarzutów w złożonej skardze. I tak:

Ad 1)

Wbrew Skarżącemu, dokonane zostały wszelkie niezbędne analizy wymagane przed przystąpieniem do sporządzenia planu miejscowego. Burmistrz Gostynia dokonał oceny takich kwestii jak: teren proponowany do objęcia przystąpieniem, obowiązujące ustalenia planistyczne, opis przewidywanych rozwiązań, a także ich stopień zgodności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Na tej podstawie ustalono zasadność przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego, a także ustalono zakres niezbędnych prac planistycznych.

Nie można, również zgodzić się ze Skarżącym, że przed podjęciem zaskarżonej uchwały nie wzięto pod uwagę potencjalnych roszczeń odszkodowawczych przysługujących właścicielom nieruchomości w związku z uchwaleniem planu miejscowego lub jego zmianą. Podkreślić należy, że uchwała o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego nie przesądza o ostatecznym przeznaczeniu terenu, ponieważ wyraża, jedynie zamiar ustalenia zasad zagospodarowania przestrzennego na danym terenie w formie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nie stanowi to wiążących ustaleń, które miałyby w jakikolwiek sposób oddziaływać na wykonywanie prawa własności przez właścicieli nieruchomości. Ustalenia planu miejscowego staną się obowiązujące dopiero po dokonaniu wszystkich czynności określonych w procedurze planistycznej: zgłoszenia ew. wniosków do planu miejscowego, jego opiniowania i uzgadniania, a także przeprowadzenia konsultacji społecznych (art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Powyższe potwierdza

postanowienie WSA w Gdańsku z 2 grudnia 2015 r., sygn. akt: II SA/Gd 156/14): „w uchwale o przystąpieniu rada wyraziła jedynie zamiar ustalenia zasad zagospodarowania przestrzennego na danym terenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Konsekwencją podjęcia zaskarżonej uchwały jest wyłącznie wszczęcie procedury planistycznej określonej w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zaskarżona uchwała nie przesądza przeznaczenia ani możliwości zagospodarowania nieruchomości położonych w objętym nią obszarze, a jej ustalenia nie oddziałują na wykonywanie prawa własności przez właścicieli tych nieruchomości.”

Ponadto należy zauważyć, że na etapie procedury planistycznej, nie ma praktycznie możliwości ustalenia wysokości ewentualnych roszczeń finansowych, a jakiegokolwiek analizy i próby w tym zakresie uznać należy za przedwczesne i niezasadne.

Dopiero na końcowym etapie prac planistycznych, po wyczerpaniu wszystkich wymaganych czynności przewidzianych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i gdy przeznaczenie poszczególnych terenów zostanie ustalone, będzie możliwe dokonanie analizy roszczeń finansowych. Analizy takiej dokonuje się w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego - w załączniku do uchwały o planie miejscowym. Jak wskazano w § 10 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 poz. 2404), prognoza taka powinna, zaś zawierać w szczególności: prognozę wpływu ustaleń planu miejscowego na dochody własne i wydatki gminy, w tym na wpływy z podatku od nieruchomości i inne dochody związane z obrotem nieruchomościami gminy oraz na opłaty i odszkodowania, o których mowa w art. 36 ustawy, a także prognozę wpływu ustaleń planu miejscowego na wydatki związane z realizacją inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz wnioski i zalecenia dotyczące przyjęcia proponowanych rozwiązań projektu planu miejscowego, wynikające z uwzględnienia ich skutków finansowych.

W świetle powyższego, kwestia ewentualnych roszczeń finansowych nie może stanowić, według organu, przeszkody do podjęcia procedury planistycznej. Co więcej, w art. 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazano, że określone roszczenia finansowe przysługują właśnie dopiero w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą.

Organ zauważa, że zadania związane z polityką przestrzenną gminy należą do jej zadań własnych, wymienionych w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym. Realizacja tych zadań nie może być blokowana przez ewentualne roszczenia z nią związane i to bez względu na wysokość tych roszczeń. To gmina powinna ocenić zasadność podjęcia takich działań i ich ewentualne konsekwencje finansowe. W tej sytuacji, zarzut braku uwzględnienia skutków roszczeń i ewentualnej niegospodarności wydawania środków publicznych uznać należy za niezasadny.

Ponadto wskazać należy, że Skarżący po ogłoszeniu 24 czerwca 2024 r. o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego dla obszaru w rejonie ulic: Jędrzeja Moraczewskiego, Dusińskiej, Poznańskiej w Gostyniu oraz w Dusinie oraz o możliwości złożenia wniosków do projektu (do dnia 31 lipca 2024 r.), w ogóle nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Ad 2)

Za nietrafiony należy uznać zarzut Skarżącego o nieuwzględnieniu faktu, że dla terenu objętego zaskarżoną uchwałą toczy się aktualnie przed innym organem postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę. Zauważyć należy, że w momencie podjęcia przez Radę Miejską w Gostyniu zaskarżonej uchwały z 20.06.2024 r., nie było jeszcze w ogóle prowadzone takie postępowanie (w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę). To postępowanie zostało podjęte dopiero kilka miesięcy później - na wniosek inwestora z 14.10.2024 r. Jego podjęcie nie wpływa, jednak w żaden sposób na rozpoczętą wcześniej przez gminę Gostyń procedurę planistyczną. Brak tu jakiegokolwiek podstaw do ew. na przykład uchylecia, lub zawieszenia zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w Gostyniu.

W tym miejscu jeszcze raz należy podkreślić, że polityka przestrzenna gminy, należy do jej zadań własnych. W przypadku przedmiotowej uchwały Rady Miejskiej w Gostyniu, jej przyjęcie poprzedzało przeprowadzenie przez Burmistrza Gostynia wspomnianej analizy zasadności przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego - przyjętej 23.05.2024 r. Po niej, zaś nastąpiło przygotowanie projektu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, jej przyjęcie na posiedzeniu Burmistrza 07.06.2024 r. oraz podjęcie uchwały przez Radę Miejską w Gostyniu z 20.06.2024 r.

Organ dodaje, że decydujące do podjęcia ww. uchwały było określenie na nowo sposobu przeznaczenia i warunków zagospodarowania obszaru w rejonie ul. Poznańskiej w Gostyniu. Dotychczasowy plan miejscowy dla tego rejonu (przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Gostyniu nr XIV/101/99 z 27.08.1999 r.) nie przystaje do potrzeb

obecnego zagospodarowania. W tym dotychczasowym planie miejscowym, wskazano na przykład na preferowane funkcje terenów, bez wskazania linii rozgraniczających, co może prowadzić do niewłaściwego mieszania się różnych wykluczających się funkcji, a w związku z tym do chaosu urbanistycznego.

Brak w niniejszym akcie planistycznym podstawowych ustaleń dotyczących zasad kształtowania krajobrazu, zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania oraz parametrów i wskaźników pozwalających realizować zamierzenia inwestycyjne w oparciu o obowiązujące wymogi prawa budowlanego (na przykład maksymalnej i minimalnej nadziemnej intensywności zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, minimalnej liczby i sposobu realizacji miejsc do parkowania, a także linii zabudowy i gabarytów obiektów).

Ponadto przystąpienie do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego było uzasadnione, także z uwagi na kształtujący się nowy układ drogowy w rejonie ul. Poznańskiej w Gostyniu, w kontekście powstającej w pobliżu obwodnicy drogi krajowej nr 12.

Brano również pod uwagę możliwość rozwoju w tej części Gostynia zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tj. na terenie wskazanym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowej oraz terenu rozwoju budownictwa mieszkaniowego ekstensywnego.

W świetle powyższego i w sytuacji gdy gmina Gostyń zmierza do aktywizacji ww. terenu w sposób zrównoważony, spójny i uwzględniający nowe uwarunkowania (obwodnica drogi krajowej nr 12), nie znajduje żadnego uzasadnienia zarzut jakichkolwiek niewłaściwych jej działań związanych z zaskarżoną uchwałą.

Ad 3)

W tym przypadku, nałożenie na gminy ustawowego obowiązku sporządzenia planów ogólnych, nie wyklucza prowadzenia planowanych wcześniej procedur planistycznych.

Ponadto należy zauważyć, że podjęcie prac nad planem ogólnym nie wpływa na procedury planistyczne w toku. Ma to miejsce, także w przypadku terenów, dla których brak miejscowych planów (realizacja inwestycji na tych terenach następuje wówczas w drodze decyzji administracyjnej o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i to pomimo obowiązku sporządzenia planów ogólnych).

Należy także zwrócić uwagę, że zgodnie art. 27a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy albo jego zmiana może być sporządzany w trakcie sporządzania planu ogólnego albo jego zmiany. W takim przypadku uchwalenie planu miejscowego albo jego zmiany może nastąpić najwcześniej po upływie terminu na ew. wydanie przez wojewodę rozstrzygnięcia nadzorczego dotyczącego uchwały w sprawie planu ogólnego albo jego zmiany.

Mając na uwadze powyższe, Rada Miejska w Gostyniu wnosi jak we wstępie.

Załączniki:

- odpis odpowiedzi na skargę

Uzasadnienie

UCHWAŁY NR X/96/25 RADY MIEJSKIEJ W GOSTYNIU z dnia 13 lutego 2025 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu Nr III/23/24 z dnia 20 czerwca 2024 r. wraz z odpowiedzią na skargę

W dniu 31 stycznia br. wpłynęła do Urzędu Miejskiego skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Gostyniu Nr III/23/24 z dnia 20 czerwca 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie ulic: Jędrzeja Moraczewskiego, Dusińskiej, Poznańskiej w Gostyniu oraz w Dusinie. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji odbyła posiedzenie w dniu 10 lutego br. Przeprowadziła w niezbędnym zakresie postępowanie wyjaśniające w celu zbadania zarzutów podnoszonych w skardze. Po wnikliwym rozpoznaniu przedmiotu skargi Rada Miejska w Gostyniu przekazuje skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wraz z odpowiedzią na skargę, w której wnosi o odrzucenie skargi, ewentualnie o nieuwzględnienie skargi w całości i jej oddalenie w całości, a także: o obciążenie skarżących kosztami postępowania

W związku z powyższym podjęcie uchwały w sprawie przekazania skargi jest zasadne.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Mateusz Matysiak